

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobkyně: K. K., bytem „X“, proti žalovanému: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Správa chráněné krajinné oblasti České středohoří, Michalská 260/14, Litoměřice, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Ředitelství silnic a dálnic ČR, sídlem Na Pankráci 546/56, Praha, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.6.2010, zn. 03189/CS/210, SR/0040/CS/10,**

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14.6.2010, zn. 03189/CS/210, SR/0040/CS/10, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Obecního úřadu Prackovice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 15.5.2010, č.j. 249/08/353/2010/Db., kterým bylo rozhodnuto podle § 66 odst. 1 písm. f) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), o zastavení správního řízení o vydání povolení Ředitelství silnic a dálnic ČR ke kácení dřevin rostoucích mimo les podle § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zákon o ochraně přírody“).

V žalobě uvedla, že se nemůže ztotožnit s tím, že správní orgán I. stupně zastavil řízení prostým konstatováním, že došlo k zániku předmětu věci (mimolesní zeleně), aniž by uvedl, jak bude ve věci dále pokračovat, když k vykácení dřevin došlo. V dané věci měl být přibrán znalec za účelem zpracování znaleckého posudku, kterým by bylo odborně a jednoznačně prokázáno v jakém rozsahu, resp. kolik kusů dřevin bylo skutečně pokáceno a zda počet pokácených dřevin skutečně odpovídá rozsahu, v jakém Ředitelství silnic a dálnic ČR požádalo o vydání povolení kácení dřevin rostoucích mimo les, neboť správní orgán v tomto smyslu není odborným orgánem k posouzení rozsahu vykácených dřevin. Ze závěrů učiněných žalovaným je zřejmé, že nebral v potaz to, že žalobkyni jde o zjištění, v jakém rozsahu byly dřeviny pokáceny a zda počet pokácených dřevin skutečně odpovídá rozsahu, v jakém Ředitelství silnic a dálnic ČR požádalo o vydání povolení kácení dřevin rostoucích mimo les. Žalobkyně se neztotožňuje s prostým konstatováním, že se jak správní orgán I. stupně, tak i zhotovitel projektové dokumentace shodli na tom, že předmětné dřeviny byly vykáceny v rozsahu uvedeném v dokumentaci, aniž by toto bylo jakkoliv prokázáno, neboť důkaz o tom není zmíněn v soupisu podkladů pro vydání rozhodnutí žalovaného.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že správní orgán I. stupně není příslušný k tomu vést sankční řízení ve věci nepovoleného kácení dřevin. Po zjištění, že došlo k pokácení dřevin rostoucích mimo les, oznámil tuto skutečnost žalovanému, který dal dne 27.5.2010 podnět k prověření kácení dřevin rostoucích mimo les České inspekci životního prostředí, včetně dokumentace. Žalobkyně byla o těchto krocích informována. Navrhované přibrání znalce se jeví jako nadbytečné, neboť jak správní orgán I. stupně, tak zhotovitel projektové dokumentace, pověřený Ředitelstvím silnic a dálnic ČR, se shodli na tom, že předmětné dřeviny byly vykáceny v rozsahu uvedeném v dokumentaci – „Soupis likvidované mimolesní zeleně.“ To lze ostatně rovněž odvodit porovnáním mapových podkladů a fotodokumentace, které jsou součástí spisového materiálu a ze kterých je patrné, že na předmětných parcelách nezůstala prakticky žádná dřevina. Dřeviny, které jsou na fotodokumentaci v pozadí, nebyly předmětem projednávání žádosti. Kromě toho upozornil na to, že předmětem řízení správního orgánu I. stupně nebylo zjišťování, kdo provedl kácení předmětných dřevin před ukončením správního řízení ve věci, popř. stanovení výše škody způsobené touto činností. Prováděcí vyhláška č. 395/1992 Sb. k zákonu o ochraně přírody obligatorně stanoví, jaké náležitosti má obsahovat žádost o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les, přičemž znalecký posudek mezi tyto náležitosti nepatří. Žádost Ředitelství silnic a dálnic ČR byla podána ve věci povolení kácení dřevin rostoucích mimo les. Jestliže došlo v průběhu řízení k nepovolenému kácení těchto dřevin a tím k zániku věci, nelze dále v řízení pokračovat a je třeba řízení zastavit podle § 66 písm. f) správního řádu. V případě, že se prokáže, že došlo k protiprávnímu jednání (pokácení dřevin rostoucích mimo les bez povolení správního orgánu) zahajuje správní orgán v této věci samostatné správní řízení. K námitce, že chybí důkaz o tom, že dřeviny byly pokáceny v rozsahu podané žádosti, resp. že není zmíněn v soupisu podkladů, poukázal na str. 4 napadeného rozhodnutí, kde je uvedeno: „5. *Usnesení ze dne 14.5.2010, včetně podkladů*“, tj. rozhodnutí správního orgánu I. stupně včetně podkladů, které sloužily správnímu orgánu I. stupně k vydání usnesení, přičemž soupis všech podkladů je součástí spisu správního orgánu I. stupně. Dále žalovaný vyjádřil přesvědčení, že usnesení o zastavení řízení vydané podle § 66 správního řádu a rozhodnutí žalovaného jako odvolacího orgánu jsou rozhodnutími procesního charakteru, tedy rozhodnutími, kterými se upravuje vedení řízení před správním orgánem, a takováto rozhodnutí jsou ze soudního přezkumu vyloučena. Pokud nebude žaloba odmítnuta, navrhl její zamítnutí.

Osoba zúčastněná na řízení se k věci nevyjádřila.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť žalobkyně se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřila, a žalovaný výslovně souhlasil s tím, aby bylo rozhodnuto bez nařízení jednání.

Soud se nejprve zabýval tím, zda žalobou napadené rozhodnutí není vyloučeno ze soudního přezkumu, včetně toho, zda nejde o rozhodnutí, jímž se upravuje vedení řízení před správním orgánem podle § 70 písm. c) s.ř.s. Soud v této souvislosti uvádí, že napadené rozhodnutí není rozhodnutím, kterým by se upravovalo vedení řízení, ale je to rozhodnutí, jímž se řízení končí a je tedy způsobilé k přezkumu ve správním soudnictví.

Napadené rozhodnutí proto soud meritorně přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Mezi žalobkyní a žalovaným došlo ke sporu nad tím, zda měl být ve věci přibrán znalec, který by stanovil, v jakém rozsahu byly dřeviny pokáceny, zda počet pokácených dřevin odpovídá požadovanému rozsahu a jestli je to dostatečně zachyceno v žalobou napadeném rozhodnutí.

Jak vyplývá ze správního spisu postoupeného žalovaným, na základě žádosti ze dne 19.3.2008 Ředitelství silnic a dálnic ČR zahájil správní orgán I. stupně řízení o povolení ke kácení mimolesních dřevin podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody. Dne 3.3.2010 (zápis vyhotoven dne 4.3.2010) provedl správní orgán I. stupně ohledání na místě, jehož součástí je i fotodokumentace, katastrální mapa s vyznačením předmětných pozemků a jejich promítnutí v geografickém informačním systému. Při tomto ohledání na místě bylo zjištěno, že došlo k vykácení dřevin v rozsahu, který odpovídá žádosti ze dne 19.3.2008. Na základě výzvy správního orgánu I. stupně ze dne 5.5.2010 sdělilo Ředitelství silnic a dálnic ČR, že na základě terénního šetření ze dne 4.5.2010 bylo zjištěno, že mimolesní vzrostlá zeleň, jejíž kácení bylo požadováno, byla již vykácena.

Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu.

Podle § 56 věta první správního řádu závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a jestliže odborné posouzení

skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu, správní orgán usnesením ustanoví znalce.

Podle § 8 odst. 1 věta první a druhá zákona o ochraně přírody ke kácení dřevin je nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin.

Podle § 75 odst. 1 písm. a) a § 76 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně přírody je orgánem ochrany přírody příslušným k vydání povolení ke kácení dřevin podle § 8 zákona o ochraně přírody obecní úřad.

Důkaz znaleckým posudkem je možné podle správního řádu uplatnit až subsidiárně, tedy nelze-li zjistit potřebné skutečnosti jinak (pokud úřední osoby správního orgánu tyto odborné znalosti nemají a nelze je opatřit ani od jiného správního orgánu), protože se vychází z obecného předpokladu, že úřední osoby mají mít dostatečné odborné znalosti, aby mohly otázky související s běžně vedenými správními řízeními posuzovat samy. Slova „nelze je opatřit od jiného správního orgánu“ není možné interpretovat tak, že by správní orgán, který řízení vede, musel oslovit všechny ostatní správní orgány v republice s dotazem, zda potřebné odborné znalosti nemají. Z povahy věci by však měl být osloven zejména správní orgán, který má správnímu orgánu, který řízení vede, poskytovat metodickou pomoc, nebo správní orgán, u kterého lze tyto odborné znalosti logicky předpokládat (viz Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád. Komentář. 3. vydání. Praha : C. H. Beck, 2011, s. 229).

V daném případě tedy správní orgán I. stupně provedl důkaz ohledáním, které je jedním z důkazů uvedených v § 51 odst. 1 a § 54 správního řádu. Správní orgán I. stupně o tomto úkonu v rozporu s ustanovením § 51 odst. 2 a § 54 odst. 1 správního řádu stanoveným způsobem nevyrozuměl předem ani posléze účastníky řízení (vlastníky pozemků) s odůvodněním, že jde o pozemky volně přístupné a s ohledem na náklady řízení. Ačkoliv se jedná o pochybení správního orgánu I. stupně, žalobkyně tuto žalobní námitku nevznesla a soudu tato vada nebrání v přezkumu napadeného rozhodnutí, přičemž soud nemá ani v daném případě za to, že by se jednalo o natolik závažnou vadu, která by mohla vést k nezákonnému rozhodnutí. Tento důkaz je tedy i přes jeho procesní deficit podkladem pro rozhodnutí, stejně jako vyjádření Ředitelství silnic a dálnic ČR o tom, že mimolesní dřeviny již byly vykáceny. Žalobkyně v žalobě nenamítla, že by na jejím či sousedním pozemku nedošlo k vykácení všech mimolesních dřevin, ale namítala pouze nedostatečnost zjištění v tom smyslu, že měl být přibrán znalec a nepostačuje pouze shodné zjištění správního orgánu I. stupně a žadatele o vydání povolení ke kácení mimo lesních dřevin.

Jak plyne ze shora uvedených ustanovení správního řádu, důkaz znaleckým posudkem se použije až v případě, že správní orgán nemá dostatečné odborné znalosti a nemá je ani nadřízený správní orgán či jiný správní orgán, do jehož působnosti patří předmětná otázka. V daném případě je k posouzení možnosti a přípustnosti kácení dřevin příslušný správní orgán I. stupně, a skutečnost, zda jsou či nejsou na místě dřeviny, o kterých je vedeno řízení spadá přímo do merita věci, o níž byl oprávněn rozhodovat správní orgán I. stupně, a proto nebylo třeba vyhotovovat znalecký posudek. Správní orgán I. stupně, dle jeho zápisu ohledání na místě, dospěl k závěru, že dřeviny byly protiprávně vykáceny, neboť jak plyne i z přiložené fotodokumentace, na místě se nenachází žádné dřeviny. Stejně zjištění učinil k výzvě správního orgánu I. stupně i žadatel Ředitelství silnic a dálnic ČR. Ve správním spise se tak nenachází skutečnosti, které by závěr vyplývající z podkladů rozhodnutí o vykácení

předmětných mimolesních dřevin zpochybňovaly a žalobkyně na ně ani v odvolání ani v žalobě nepoukázala. Soud tak má za to, že v daném případě byl dostatečně zjištěn stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Jak vyplývá z rozhodnutí správního orgánu I. stupně (str. 4), tak z rozhodnutí žalovaného (str. 3), oba správní orgány vycházely, jak z ohledání na místě, tak ze sdělení Ředitelství silnic a dálnic ČR, což je z jejich rozhodnutí dostatečně patrné. Není tak důvodná ani námitka žalobkyně, že by nebyl v rozhodnutí uveden důkaz (podklad), na jehož základě bylo rozhodováno.

K námitce, že žalobkyně nebyla vyrozuměna o dalším postupu ve věci po skončení řízení, soud uvádí, že k tomu nebyl správní orgán I. stupně povinen a navíc žalovaný ve svém rozhodnutí podrobně popsal kroky, které byly ve věci učiněny (str. 3 a 4) po postoupení podnětu k zahájení řízení pro nepovolené kácení dřevin. Šetření nepovoleného kácení je však předmětem jiného správního řízení, které nebylo předmětem přezkumu žalovaného ani není předmětem přezkumu soudu v tomto řízení.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyni neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 21.11.2012

JUDr. Markéta L e h k á, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová